

Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки, управління та права
Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(Україна)

Варненський вільний університет Чорноризця Храбра (Болгарія)

Гентський університет (Бельгія)

Сучавський університет ім. Стефана чел Маре (Румунія)

Міжнародний науково-освітній та навчальний центр (Естонія)

Київський національний університет імені Тараса Шевченка (Україна)

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна (Україна)

Київський національний університет будівництва і архітектури (Україна)

Сумський державний університет (Україна)

Сумський національний аграрний університет (Україна)

Національний університет «Запорізька політехніка» (Україна)

Державна установа

«Інститут економіки та прогнозування НАН України» (Україна)

Державна установа

«Інститут демографії та проблем якості життя НАН України» (Україна)

Державна податкова інспекція у м. Полтава Головного управління Державної

податкової служби у Полтавській області (Україна)

Полтавське територіальне відділення Всеукраїнської професійної громадської

організації «Спілка аудиторів України» (Україна)

Торгово-промислова палата України (Україна)

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА
ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА

ЗБІРНИК

II Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції
«СТАЛИЙ РОЗВИТОК: ВИКЛИКИ ТА ЗАГРОЗИ В
УМОВАХ СУЧАСНИХ РЕАЛІЙ»

With the support of the
Erasmus+ Programme
of the European Union

06 червня 2024 року

ПОЛТАВА

Отже, висновок полягає в тому, що співпраця між державою, бізнесом та громадським сектором є необхідною умовою для створення інноваційного суспільства, яке сприяє сталому розвитку, підвищенню життєвого рівня та забезпеченню добробуту для всіх його членів.

Список використаних джерел

1. Чесбро Г. (2006). Відкрита інновація: нова парадигма розуміння промислової інновації. Видавництво Оксфордського університету.
2. Етцковіц Г., Лейдесдорф Л. (2000). Динаміка інновацій: від національних систем та "Режиму 2" до трьох спільностей університет-промисловість-уряд. Політика досліджень, 29(2), 109-123.
3. Маццукато М. (2013). Підприємницька держава: спростування міфів про публічний та приватний сектори. Видавництво Anthem Press.
4. Портер М.Е., Штерн С. (2001). Інновації: місцезнаходження має значення. MIT Sloan Management Review, 42(4), 28-36.
5. Пралад Ч.К., Хамель Г. (1990). Основна конкурентоспроможність корпорації. Harvard Business Review, 68(3), 79-91.

УДК 338.1

Глебова А.О., к.е.н., доцент; Богомаз О.В., аспірантка
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

Протягом останнього десятиріччя через реалії війни Україна була неодноразово випробувана на стійкість економічної, екологічної та соціальної систем, що складають основу сталого розвитку. Про те, що війна є непростим випробуванням засвідчують наступні показники.

Економічні. За підсумком 2023 року ВВП України було нижчим за довоєнний рівень 2013 р. на 30% (у співставних даних, не враховуючи АР Крим та окуповані Російською Федерацією частини території Луганської та Донецької областей)[1]. Наразі прогноз зростання реального ВВП погіршено через наслідки масштабних атак Росії на енергетичну інфраструктуру України. За прогнозами НБУ відновлення економіки триватиме, хоча буде стриманим, передусім через суттєві ураження енергетичних об'єктів [2]. За даними звіту Київської школи економіки, станом на січень 2024 року, сума прямих втрат економіки України з початку повномасштабного російського військового вторгнення становить 157,2 млрд доларів [3]. Крім того, після початку повномасштабного вторгнення відбулося підвищення рівня безробіття – більше 20% дорослого населення, яке працювало до нього, втратило роботу [4].

Соціальні. За оцінками Reuters, кількість українців, які живуть у бідності, досягла приблизно 29% населення (9 млн осіб), що на 1,8 млн більше з 2020 року [4]. За даними Агентства ООН у справах біженців станом на 16 травня 2024 року було зафіксовано по всьому світу 6,486 млн біженців з України [7]. А що вже й говорити про те, що на цій війні Україна втрачає найцінніше – своїх синів та доньок. Ціль 16 сталого розвитку “Мир та справедливість” є фундаментальною для можливості реалізації інших цілей.

Екологічні. За даними Всеукраїнської екологічної ліги, внаслідок російської військової агресії проти довкілля, шкода земельним ресурсам України становить більше 1034,4 млрд грн, шкода атмосферному повітрю – більше 1080,0 млрд грн., а 750 видів флори та 600 видів фауни опинилися під загрозою знищення [4]. Запорізька АЕС окупована, а підриг греблі Каховської ГЕС наніс збитків на понад 11 млрд доларів, причому тривалий вплив на довкілля є найбільшою проблемою [6]. Таким чином, повномасштабне вторгнення Російської Федерації стало реальним викликом для сучасних підприємств, але водночас зміна підходів до реалізації сучасних проектів на основі концепції сталого розвитку дозволяє мати оптимістичний погляд щодо розвитку економіки України у довгостроковому періоді.

Список використаних джерел

1. Кореспондент.net. Мінекономіки: ВВП України сповільниться після зростання. URL : <http://surl.li/ubycz>
2. Інфляційний звіт Національного банку України за квітень 2024 року. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/IR_2024-Q2.pdf?v=7
3. KSE Institute. Звіт про прямі збитки інфраструктури від руйнувань внаслідок військової агресії Росії проти України станом на початок 2024 року. URL: <http://surl.li/ucdfz>
4. Reuters. World Bank says 1.8 mln additional Ukrainians in poverty as Russia's war drags on. URL: <http://surl.li/ubydi>
5. Укрінформ. Війна знищує довкілля, але маємо вистояти для наступних поколінь URL: <http://surl.li/ubyr>
6. Підрив на Каховській ГЕС 2023 року, Україна. Оцінка потреб після катастрофи (PDNA). URL: <http://surl.li/ubqci>
7. Operational Data Portal. Ukrainian Refugee Situation URL: <https://data.unhcr.org/en/situations/ukraine>
8. Варналій З., Баженова О., Чеберяко О. Соціальна безпека людини в умовах військової агресії: індикатори та оцінювання (на прикладі України). Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління (2023). URL: <http://surl.li/ubuscj>

УДК 330.341

Васильченко М.І., к.е.н., доцент; Кравченко О.М., аспірант
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

СУЧАСНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Сьогодні більшість підприємств та організацій, незалежно від їхньої форми власності та обраної сфери діяльності, змушені постійно реагувати на зовнішні та внутрішні виклики та загрози, адже сучасний бізнес функціонує у надзвичайно динамічному середовищі, що характеризується високим рівнем невизначеності. Тому цілком очевидним є те, що забезпечення високого рівня конкурентоспроможності потребує від вказаних суб'єктів господарювання більш активного впровадження інновацій – різноманітних новаторських ідей, продуктів, технологій. Все це необхідно, насамперед, для того, щоб полегшити адаптацію підприємств до можливих змін і створити сприятливі можливості для масштабування бізнесу та подальшого його розвитку. Водночас, успішне управління інноваціями вимагає глибокого розуміння даного процесу, вміння прогнозувати та впроваджувати нововведення ефективно. Тому дослідження сутності управління інноваційним розвитком стає надзвичайно важливим для підприємств у сучасному складно прогнозованому середовищі.

Інноваційний розвиток підприємства визначається як систематичний процес створення та впровадження нових ідей, продуктів, послуг або процесів, спрямований на поліпшення його конкурентоспроможності, забезпечення сталого розвитку та задоволення потреб ринку.

Сутність інноваційного розвитку, на думку багатьох представників сучасної наукової спільноти [1; 2; 3], полягає в тому, що підприємство активно застосовує новаторські методи, технології та стратегії для вирішення сучасних викликів і задач. Це може охоплювати розробку нових продуктів або послуг, впровадження ефективних виробничих процесів, впровадження матеріально-технологічних, техніко-технологічних, товарно-продуктових інновацій.

У ході проведення даного дослідження авторами було виявлено, що інноваційний розвиток підприємства – це не лише використання високих технологій у виробництві, впровадження нових товарів і послуг, але й застосування нових форм управління та